

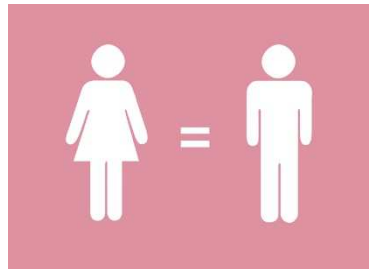
CELEBRACIÓN EN OS COTOS (na igrexa)

17-18 de setembro do 2022

XXV ORDINARIO C

NON MÁIS
VIOLENCIA
DE XÉNERO

OS COTOS COA IGUALDADE VERDADEIRA DAS PERSOAS,
COS POBOS QUE SOFREN INXUSTIZA E ABANDONO,
COS REFUXIADOS E MARXINADOS DA SOCIEDADE,
COA NATUREZA MALTRATADA
E CON RESPONSABILIDADE PERSOAL ANTE A COVID-19

1.- ENCONTRO DA COMUNIDADE

(tod@s de pé)

@ monitor/a está na sé

SAÚDO DE BENVIDA

🎵 *nº 3 Unha xuntanza de amor*

Celebrante:

Benvidos sexamos todos a esta celebración. Reunímonos para compartir en comunidade a nosa fe no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo.

Vainos dicir o evanxeo de hoxe: “Non podeades servir a Deus e mailo diñeiro”.

Estamos formando parte dunha sociedade que pon o ter por enriba de todo e de todos, e non acabamos de decatarnos de que non é aí onde atopamos sentido á vida.

É na solidariedade que nos abre aos demais, e é na sinxeleza de quen busca vivir con dignidade e ser feliz vivindo co necesario, onde atopamos o exemplo de Xesús.

Unha vez máis, a Palabra chámanos a sermos coherentes, a non deixarnos corromper, a sermos fieis e responsables no pequeno, a non esquecermos que os cartos non dan a felicidade. Axúdanos, Señor, para que a corrupción, ningún tipo de corrupción, aniñe no noso corazón.

ACTO PENITENCIAL

Celebrante: *Moitas veces nos momentos difíciles soamente nos preocupamos de nós mesmos e deixamos de lado aos demais. Acudamos ao Pai de todos para pedir perdón polos nosos egoísmos:*

Monitor/a

- ✓ Son demasiadas as presas. Pedimos perdón por non termos sabido descubrir e transmitir o que significa vivir con austeridade e sinxeleza. Señor, énchenos do teu amor
- ✓ Son demasiadas as cousas. Pedimos perdón polas veces nas que nos creamos falsas necesidades que nos invitan a comprar, a acaparar, a posuír o que en realidade nin precisamos. Cristo, énchenos do teu amor
- ✓ Porque seguimos equivocados, pensando que a fe tamén é reducible a un negocio no que se paga polos favores recibidos, esquecendo a gratuidade e o amor. Señor, énchenos do teu amor

Celebrante: *Deus todopoderoso teña piedade de nós, dos que teñen un lugar nas nosas vidas, dos que sofren as consecuencias dos nosos egoísmos que nos fan valorar aos outros polo que teñen e non polo que son. A todos nos conceda Deus o perdón dos pecados e por Cristo Resucitado nos leve á vida eterna. Amén.*

ORACIÓN PROPIA DO DÍA

Celebrante: *Rematamos a primeira parte da celebración presentándolle a Deus no silencio o que rebule no noso interior e as nosas intencións para esta semana.*

(Silenzo)

Celebrante:

Deus, Noso Pai,
Ti fixeches consistir a plenitude da lei no amor a Ti e ao próximo.
Fai que cumpramos este mandato para abrírnos camiño cara a vida eterna, pedímoscho por Cristo, Noso Señor. Amén

2.- PROCLAMACIÓN DA PALABRA DE DEUS

(sentad@s) a palabra de Deus proclámase dende o ambón

Celebrante: *A lectura do profeta que agora imos escoitar é a lembranza de que Deus está lonxe de quen se aproveita e abusa do pobre.*

O evanxeo é a proposta de non deixarnos levar pola avaricia. É ben certo que necesitamos as cousas pero elas non o son todo. E canto máis nos atamos aos cartos e ao ter máis nos alonxamos de Deus e dos demais.

No Leccionario I C páx 253 **Am 8, 4-7** LECTURA

PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA NA PROFECÍA DE AMÓS

Escoitade isto, vós que asoballades o pobre e exterminades a xente humilde do país; vós que dicides: "cando pasará o festivo da lúa nova para vendermos o trigo, e o sábado para fornecer o gran traficando ata co salvado, para mermar a medida, aumentar o prezo e defraudar con balanza falsa, para mercarmos por diñeiro o mendigo e o pobre pola débeda dun par de sandalias?"

Xura Iavé pola soberbia de Xacobe:
"Endexamais non esqueceréi os seus delitos".

Palabra do Señor

🎵 *nº 50 Na tardiña baixa da vida SALMO*

(*en pé*) *No Lecc I C páx 255 Lc 16, 1-13 EVANXEO*

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO LUCAS

Daquela díxolles Xesús aos seus discípulos:

- Dunha vez había un home rico que tiña un administrador, do que lle foron contar que estaba a lle acabar cos bens.

Chamou por el e díxolle: "Que é iso que sinto falar de ti? Dáme conta da túa administración, que quedas despedido".

O administrador púxose a cavilar: "E agora que vou facer, que quedo sen traballo? Cavar, non podo; e botarme a pedir, dáme vergonza. ¡Ora! ¡Xa sei o que vou facer para que cando me despedan haxa quen me acolla na súa casa!".

Vaise, e chama por cada un dos debedores do seu amo e pregúntalle ao primeiro: "Ti canto lle debes ao meu amo?". El respondeulle: "Débolle cen bocois de aceite". El díxolle: "Pois colle o teu recibo e escribe axiña cincuenta".

Despois preguntoulle ao segundo: "Ti canto debes?". Respondeulle: "Debo cen ferrados de trigo". Díxolle el: "Pois colle o teu recibo e escribe oitenta".

O amo louvou a aquel administrador inxusto pola renartería con que actuara, pois os fillos deste mundo son máis asisados nas cousas deles que os fillos da luz.

Por iso eu avísovos:

- Facede amigos coas riquezas inxustas, para que cando vos falten, vos acollan nas moradas eternas. Quen é fiel no pouco, tamén será fiel no moito; e quen é inxusto no pouco, tamén será inxusto no moito. Pois, se coa riqueza inxusta non sodes fieis, quen vos vai confiar a verdadeira? E se no alleo nos sodes fieis, quen vos vai confiar o voso?. Ningún criado pode servir a dous amos, porque ou lle ten xenreira a un e ama o outro; ou ben atende a un e menospreza o outro. Non podeades servir a Deus e mailo diñeiro.

Palabra do Señor

Unhas palabras a xeito de homilía

Xesús, Mestre bo,
 ensínanos o camiño para vivir solidariamente.
 Axúdanos a converter o noso corazón duro
 nun corazón sensible e cérico
 a todas as persoas que sofren.
 Ensínanos a saber descubrir a dor,
 o sufrimento e as necesidades dos demais.
 Danos a sinxeleza precisa
 para conmoernos diante do próximo
 e para acudir na súa axuda.
 Que non sexamos mesquiños na nosa entrega,
 que aprendamos a dar todo o que temos:
 as nosas cousas, o noso tempo,
 o noso esforzo, a nosa vida enteira,
 para que os outros vivan máis e mellor.
 Axúdanos a ter compaixón, que non é mágoa,
 senón solidariedade activa e compromiso co outro.

PROFESIÓN DA FE

Celebrante Seguindo a proposta de Xesús proclamamos
 agora a nosa fe, sabéndonos no camiño da
 solidariedade. Dicimos

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

Monitor/a:

Crede en Deus,

o Pai que que ama a todos sen diferenza e que desexa un
 mundo no que todas as persoas sexan tratadas, non polo
 que teñen, senón polo que son?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Crede en Xesús Cristo, noso irmán,

que nos convida a compartir á súa beira facendo cribles
 as solidariedades e as caridades?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Crede no Espírito Santo,

que nos alenta para estar á beira de tantas persoas
 necesitadas de seren tratadas con xustiza e esperanza
 nestes tempos de crise?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Crede na Igrexa,

comunidade que necesita valentía para desapegarse das
 riquezas, e seguir medrando nos feitos que son exemplo
 de austeridade?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

ORACIÓN UNIVERSAL

Celebrante: *Rezamos como familia coa certeza de que o Noso Pai Deus vai escoitar a nosa oración, e dicimos: Señor, acolle a nosa oración*

Monitor/a

- ✓ Pola Igrexa, para que nunca esquezamos que só teremos autoridade moral cando poñamos o que somos e temos ao servizo dos demais, oremos
- ✓ Pola nosa comunidade de Os Cotos, para que entre todos nos decatemos de que a verdadeira riqueza está no que compartimos e no que facemos xuntos, oremos
- ✓ Por cada un de nós, que tantas veces nos sentimos perdidos nas envexas e nas aparencias, para que fagamos realidade os camiños de caritas, oremos
- ✓ Polas persoas que están sufrindo as consecuencias da crise no paro, nas hipotecas, na falta do mínimo para vivir dignamente, oremos
- ✓ Pidamos polos refuxiados tirados, que esperan mans acolledoras e tolerantes, e pidamos polas persoas que viven sen paz, oremos

Celebrante: *Pai, grazas por escoitar esta nosa oración compartida, e grazas por escoitar tamén as pregarías que quedan gardadas no noso corazón. Por Cristo, noso Señor. Amén*

3.- OS SIGNOS DA COMUÑÓN CON DEUS E COA COMUNIDADE

NOSO PAI

Celebrante: *Coa liberdade de sentirnos neste fogar de igrexa, comprometéndonos co Deus que é Pai, sabendo que sempre está á nosa beira pómonos nas súas mans para dicirlle o aprendido de Xesús:*

NOSO PAI ...

SIGNO DA PAZ

Celebrante: *As nosas mans abertas expresan o noso desexo de paz. Unha paz que se fai compartindo á beira de quen ten necesidade. Unha paz que se fai denuncia de egoísmos. Unha paz que require esforzo e atrevemento para a loita pola xustiza. Unha paz que se fai soñando igualdade. Está nas nosas mans facelo mellor.*

COMUÑÓN

Celebrante: *A mesa do altar é compartir a mesa da vida. Participar hoxe é comprometerse para medrar no camiño de seguir a Xesús. El é a nosa riqueza, El é pan de vida para nós, e nós sabémonos ditosos por estarmos convidados a este pan do Señor.*

Señor, eu non son merecente de que entres no meu fogar, mais unha palabra túa abonda para me salvar

♪ nº 55 No colo da miña nai

4.- AVISOS E DESPEDIDA

ORACIÓN FINAL

Celebrante:

Señor, Ti aliméntasnos
cos teus sacramentos e coa túa Palabra.

Sostenos sempre coa túa axuda bondadosa,
para que se faga realidade na nosa vida
a salvación que celebramos nestes misterios,
pedímoscho por Cristo noso Señor. Amén

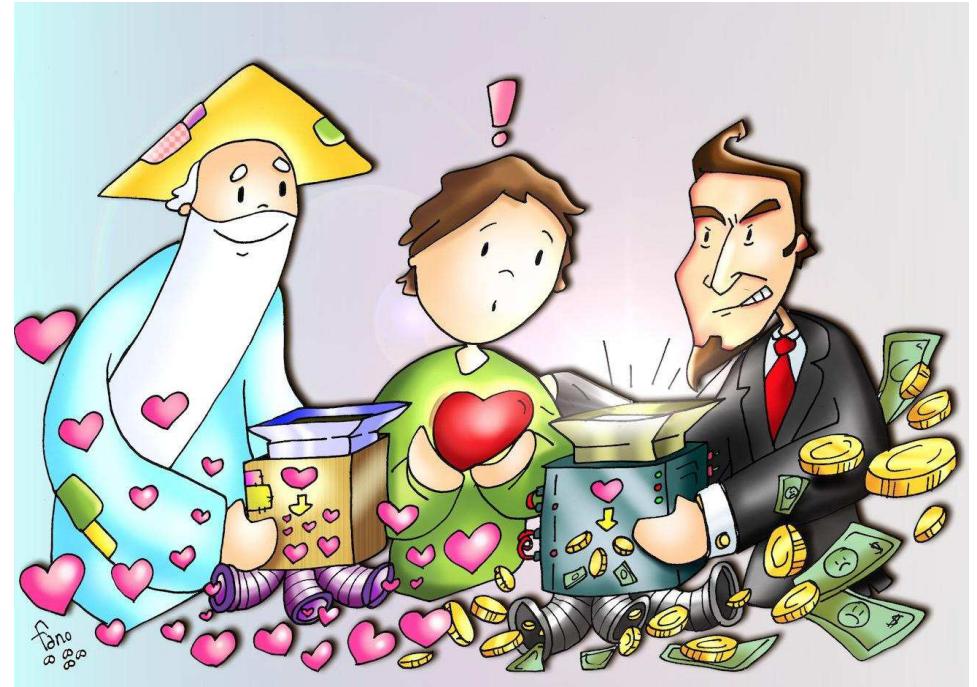
*Xesús, nas parábolas, vainos mostrando exemplos
para o noso vivir cotián na relación con Deus e con
irmáns.*

*Hoxe móstranos que o importante é estar atento ás
necesidades dos outros para estar tamén preto de Deus.*

*Non esquezamos que sempre vai ser mellor vivir con
sinxeleza e solidariedade, vivir compartindo o que temos
e somos que vivir para ter: “Non podedes servir a Deus
e mailo diñeiro”.*

Avisase das misas (ver folla do mes)

*Que teñamos un bo día, unha boa semana,
e o Señor nos bendiga, † nos garde de todo mal
e nos leve ao seu fogar de vida eterna. Amén*

“Non podedes servir a Deus é ao diñeiro”

Palabras de Xesús no evanxeo de hoxe

